

erholdes, medens de, naar kun den dømte Forfatter eller Redaktør hæfter, meget ofte ikke ville erholdes, saa at den opnaaede Dom forjaavidt bliver illusorisk. At det er retfærdigt og billigt, at de, der drive Bladerhvervet og hufte Fordelen deraf, ogsaa bære denne Risiko ved den, gjøres med Føie gjældende i Bemærkningerne til Udkastets § 6. Dette er heller ingenlunde udenfor vor Lovgivnings Grundsatninger. Der kan saaledes henvises til Rhederes Ansvar for Skippernes og Mandstabs Handlinger med Hensyn til de Farer, som Seiladsen frembyder for Andres Retsgoder, til Sernbanes, Sporvogns- og lignende Transportelsfabers Ansvar for deres Funktionærers Forsømmelser med Hensyn til Befordringen o. m. M. Som bekendt udtaler D. L. 3. 19. 2. en Regel i den ompurgte Retning, der efter sit Bogstav endog gaar langt videre og næppe vil blive anvendt uden væsentlige Begrændsninger. Men at dens Regel i alt Fald bør gjælde i de Tilfælde, hvor en Person driver en Virksomhed, der i sig selv medfører særegne Farer for Andre, saa at han maa svare, naar de Personer, han bruger til Virksomheden, ved deres pligtstridige Handlemaade falde hine Farer til Lide, vil næppe blive betvivlet. Og saaledes er Forholdet ved de her ompurgte Presseforetagender, tilmed da, som Bemærkningerne til Forslagets § 6 udtale, de Blade, hvem Bestemmelsen vil ramme, i Reglen ville være saadanne, der drive Ophidselser, Bagvaskelser og Løgnspredelse som Erhverv. Naar i Henhold til det Anførte denne Hovedbestemmelse i Forslagets § 6 maa billiges, følger deraf, at ogsaa Bestemmelsen i § 6, 2det Punktum, maa tiltrædes, hvorefter Fogden har at træffe de fornødne Foranstaltninger, for at Bladets Indtægter kunne komme Eksekutionens Retvirent til Gode, og derfor ogsaa kan forlange af alle ved Bladet Ansatte, at de skulle meddele de i saa Henseende nødvendige Oplysninger under det i Konkurslovens § 167 bestemte Ansvar (Hensættelse i simpelt Fængsel, indtil Pligten opfyldes, dog ikke udover 6 Maanedes).

Selv med den nu omtalte Regel er det dog ingenlunde sikret, at Fyldestgjørelse for Omskostninger og Erstatning erholdes. Det vil jævnlig stille sig saa, at der kun er Bladets Indtægter af Abonnement og Avvertissementer at holde sig til, og det vil itaa i Bedkommendes Magt, ved at lade Bladet ophøre, at stoppe Rilden til disse Indtægter, saa at der kun havees som Eksekutionsgenstand de tidligere erhvervede og ikke alt oppe-

baarne og forbrugte Arav. Udvalgets Fler-tal har taget under Overveielse, om der ikke kunde være Anledning til at sikre Tilstedeværelsen af en efter rimelig Beregning tilstrækkelig Eksekutionsgenstand ved at betinge et Bladforetagendes Drift af, at der stillede en passende Kaution for de Formuehæder, som Bladets Indhold maatte paasøre det. At et saadant Kautionsystem, hvis Diemed ikke er at virke forebyggende, men kun at sikre det efterfølgende Ansvars Fyldestgjørelse, skulde være i Strid med Grundlovens § 86, kunne vi ikke erkjende. Alligevel have vi ikke troet for Liden at burde tilraade Optagelsen af denne Tanke. Der har endnu ikke viist sig afgjørende Trang til en saadan Foranstaltning, som let kunde blive meget byrdefuld for Pressen, hvis man ikke vilde indstrænke Kautionssummerne til temmelig smaa Beløb, ved hvilke Diemedet ikke vilde naas. Vi tilraade derfor den uforandrede Vedtagelse af Forslagets § 6.

Det Samme tilraade vi med Hensyn til Forslagets § 7, der gjør Principet i § 6 anvendeligt paa Bøder, der idømmes paa Grund af et Dagblads eller Ugeblads Indhold. Forjaavidt overhovedet Bøder forsoeges inddrevne, er dette en simpel Konsekvens, som ogsaa gjælder f. Ex. med Hensyn til Rhederes Ansvar. Hvad der skulde være til Hinder, er det, at det nu i vor Lovgivning gjælder som almindelig Regel, at Bøder ikke søges inddrevne, men at der skrives til Afsoning, naar de ikke frivillig betales. Der kan med Føie reises Tvivl om denne ved den almindelige, borgerlige Straffelov og Loven 16de Februar 1866 indførte Regels Hensigtsmæssighed overhovedet. Men i hvert Fald turde det være uden Betænkning i dette særlige Forhold at hjemle en Afvigelse, der rammer dem, der drive Bladforetagendet. Paa Grund af det gjældende Ansvarssystem gaa disse, som ofte vilde være strafbare som meddelagtige, hvis Ansvaaret bedømtes efter de almindelige Regler, fri for en Straf, som ellers direkte vilde have ramt dem. Udelukkes det, at Bøden kan erkrives i Bladets Indtægter, opnaa de en yderligere Fordel, som der i og for sig ingen Grund er til at indrømme dem, og som er forargelig, idet Maaden, hvorpaa Bødeansvaaret skal gjøres gjældende, kommer til at bero paa deres Beregning af, hvad der er billigst, at betale Bøden eller at betale den Dømte for at afsonne den. Valget mellem Fyldestgjørelse af Bladets Indtægter eller Afsoning bør ikke tilkomme dem, men det Offentlige, og det er dette, som Forslagets § 7 hjemler.